

Na staré Senkrovně

Vodovodně bílou barvu tání
má ta dívka, která není k mání.
Od svítání do svítání, ani náznak pousmání.
Vodorovně bledé tělo Tání.

Malá senkrovna pod příkrou strání,
pinie a túje hlavy sklání.
Vitr šeptá její skrání: „Zastavit čas je jen zdání.“
Vodovodně bílá barva tání.

Možná je to naopak
a průhlednou barvou se pohledům brání.
Netykavka na omak
a pod tenkou kůží se chvěje a vábí!
Někdy mám strach.

Zeus, Živa, Déva, ba i Kálí
cestu do záhrobí jí neschválí.
Voda, ne krev lístek skrápí, Cháronem je prázdno s kápí.
Vodovodně bledé tělo Tání.

Možná je to naopak
a Cháron je dívka a dvacet si dává.
Ani řeku Potomac
a natož Léthé, nikdo nezdořává.
Možná jsem vrah!